

have et Die med, at Alt gaar til paa bedste Raade, forekommer mig at være heldigt for den fremtidige Virksomhed. Det er jo betydelige Summer, der behøves dels til Anlæget og dels til et aarligt Tilskud. Af Motiverne vil det ses, at det vil bevirke en stor økonomisk Forskjel, om Anstalterne stilles fra hinanden. Havde det ikke den store økonomiske Betydning, vilde jeg anse det for absolut heldigt, om Undervisningsanstalten var en for sig og Landbrugsanstalten, den for Børne, en for sig, men det er det økonomiske Hensyn, som maa være bestemmende, og jeg ønsker altsaa, at Afskillelsen maa være saa fuldstændig, som Omstændighederne paa nogen Maade kunne tillade det. Det er med disse saa Bemærkninger, at jeg tillader mig at anbefale det foreliggende Lovforslag.

Clandi: Da i sin Tid den daværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet indbragte et Forslag om Understøttelse til Oprettelse af et Asyl for uheldbredelige Aandsvage, var der vel delte Meninger om, hvorvidt man kunde gaa ind paa den Tanke, ved Understøttelse dels i Form af Prioritetslaan og dels i Form af fast aarligt Tilskud med Ret til at besætte et vist Antal Pladser i Anstalten, at muliggjøre Oprettelsen for privat Regning af en saadan Anstalt for uheldbredelige Aandsvage. Smidlertid vedtoges Lovforslaget her i dette Thing, senere i det andet Thing. Loven af 24de Mai 1879 blev given, og Anstalten traadte i Virksomhed til den Tid, der var bestemt i Lovforslaget. Enhver, der har gjort sig bekendt med den Anstalt, som blev oprettet i Henshold til den nævnte Lov, vil formentlig have erkjendt, at der var Grund til nu for Staten at træde til for at muliggjøre Oprettelsen af saadant et Asyl for ældre og yngre uheldbredelige Aandsvage, og Enhver, der kender Anstalten og har set, hvorledes der virkes, vil vide den daværende Minister Tak for, at han bragte Sagen frem, at han anviste en Bei, paa hvilken der kunde gøres Noget for disse stakkels ulykkelige, aandsvage Mennesker, og naar der nu foreligger et Lovforslag om yderligere at gøre Noget for disse beklagelsesværdige Mennesker ved at udfordre dem, der kunne beskæftiges under kyndigt Tilsyn og Veiledning, fra de Aandsvage, der staa paa det laveste Trin—naar der foreligger et Forslag om at gjøre noget Saadant ved Oprettelsen af en Anstalt i to Afdelinger, hvoraf den ene indrettes som Landbrugskoloni, og den anden derimod optager aandsvage Børn udenfor Kjøbenhavn, saa mener jeg, at man maa vide den nuværende ærede Minister Tak for, at han har fulgt den af hans Forgænger anviste

Bei. Den Anstalt, der er oprettet i Henshold til Loven af 1879, virker til Betsignelse. Det er min Overbevisning, at den, naar det Forslag, som nu foreligger, tages til Følge, vil komme til at virke endnu mere. Jeg tillader mig at udtale det Haab, at Forslaget maa blive fremmet, og at den Sag, som det gjælder, maa føres igjennem til Betsignelse for mange Ulykkelige.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vil blot talke de ærede Medlemmer, som have anbefalet Forslaget. Og saa jeg haaber, at det skal lykkes mig at gjennemføre dette Lovforslag. Den ærede Taler, der først havde Ordet, gjorde opmærksom paa, at det var nødvendigt, at Landbrugskolonien virkelig var sondret fra Undervisningsanstalten for Børn. Men det er jo ganske tydelig udtrykt i Lovforslaget; det er Meningen, og det skal ogsaa blive gennemført saa godt, som det er muligt. Det er Meningen at lægge disse to Anstalter sammen under en fælles Overbestyrelse af rent økonomiske Hensyn. Skulde der bygges to Anstalter, maatte Summen, der forlangtes, blive betydelig større.

Bloug: Jeg betragter det som afgjort ved Loven af 1879, at Staten vil følge et ganske andet Princip med Hensyn til de Aandsvages Behandling, end den har fulgt med Hensyn til Blinde og Døvstumme. Dengang modsatte jeg mig Lovforslaget, fordi det forekom mig, at der burde være en vis Konsekvens i Statens Behandling af disse ulykkelige Børn. Nu betragter jeg Sagen som afgjort og skal med Fornøielse stemme for Lovforslaget.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Formanden: Da der ingen Begjæring fremkommer om Udvalgs Medsættelse, gjør jeg opmærksom paa, at mulige Endringsforslag maa indleveres i Bureauet inden Lørdag Middag Kl. 12.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Forholdsregler, sig-